

Landstingsstyrelsen

Yttrande över ”I samspel med musikalivet – en ny nationell plattform för musiken (SOU 2010:12)

Ärendet

Stockholms läns landsting har getts möjlighet att lämna yttrande över ”I samspel med musikalivet – en ny nationell plattform för musiken” (SOU 2010:12). Ärendet har beretts inom kulturförvaltningen.

Förslag till beslut

Landstingsstyrelsen föreslås besluta

att som yttrande till Kulturdepartementet överlämna landstingsdirektörens tjänsteutlåtande.

Förvaltningens synpunkter

1 Förslag till statlig organisation

Kulturlivet är unikt på många olika sätt, bl a utifrån aspekten att det finns många statliga myndigheter inom området. På kort tid har nu två utredningar – förutom I samspel med musikalivet - en ny nationell plattform för kulturlivet även Kultursamverkansutredningen - föreslagit en utökad myndighetsstruktur inom kulturområdet. I de båda utredningarnas betänkanden finns det dessutom förslag att resursmässigt förstärka flera av myndigheterna. Enligt förvaltningens mening bör inriktningen ingen i stället vara att både minska antalet statliga myndigheter inom kulturområdet och minska storleken på de myndigheter som ska finnas i fortsättningen.

1.1 Förslag till uppdrag för en nationell musikplattform

Förvaltningen tycker att det är rätt att de medel som frigörs när Rikskonserter avvecklas ograverat återförs till musikalivet men anser att det i huvudsak kan göras inom ramen för den organisation och ansvars-

fördelning mellan staten och regioner/landsting som föreslås av Kultursamverkansutredningen.

Förvaltningen instämmer i det föreslagna syftet med den nationella musikplattformen: Att befolkningen i hela landet ges möjlighet att ta del av ett varierat musikutbud präglat av konstnärlig förnyelse och hög kvalitet. Vidare är det bra att den nationella musikplattformen särskilt ska prioritera projekt som främjar barns och ungas möte med det professionella musikk livet. En ambition som ligger i linje med Stockholms läns landstings kulturpolitik som säger att minst 70 procent av de externa stöden ska gå till verksamhet för barn och unga. Det är också bra att utredningen föreslår att den nationella musikplattformen som samarbetspart och koordinerare bör prioritera det fria musikk livet.

Kultursamverkansutredningen föreslår att ansvaret för den regionala fördelningen av vissa statliga kulturbidrag decentraliseras och överförs till landstingen genom "Portföljmodellen". Tyvärr begränsas det förslaget till i huvudsak statens stöd till s k regionala kulturorganisationer och jämförbara verksamheter. Förvaltningen anser att det vore naturligt att även bidragen till fristående kulturorganisationer samt det s k arrangörstödet inkluderas i Portföljen. I betänkandet I samspel med musikk livet skriver utredaren själv att ett alternativ till att utveckla Statens musikverk/Statens musikplattform vore att överföra medel till Kulturrådets utvecklingsbidrag – en lösning som förvaltningen således föredrar. På så sätt särskiljs inte stödet till musik från stödet till övriga konstformer vilket blir följderna av utredningens förslag. Kulturförvaltningen ifrågasätter att just stödet till musik splittras på flera statliga myndigheter när ambitionen i övrigt är att samla stöden inom en myndighet – Kulturrådet – och inom ett och samma statsbidragssystem – Portföljmodellen. Det kan helt enkelt vara till nackdel för både bidragsgivarna och musikk livet att det offentliga stödet till musik sprids till två statliga myndigheter vid sidan av landsting och kommuner, något som aktualiserar behov av samverkansformer mellan de statliga myndigheterna.

Enligt förvaltningens mening bör det övervägas om inte befintliga aktörer, främst landets länsmusikorganisationer, kan ta det ansvar som konstnärlig samarbetspart, koordinator och för att stödja samarbetsprojekt som nu åläggs den myndighet som får ansvar för den nationella musikplattformen. Det bör helt enkelt inte vara en statlig myndighetsuppgift att svara för samordning av viss konstform. Den uppgiften bör befintliga aktörer kunna hantera själva.

2 Nybrokajen 11

Förvaltningen instämmer i utredningens synpunkt att konsertlokalerna på Nybrokajen 11 även fortsättningsvis bör användas för publika kulturella ändmål, företrädesvis musik.

Så som sägs i utredningen så har en stor andel av landets professionella musiker sin hemvist i Stockholms län men utövar en stor del av sitt yrke i resten av landet. Det kan därför anses vara av nationellt intresse att dessa musiker har möjlighet att framträda inför publik även på hemmaplan. Förvaltningen förutsätter därför att staten tar ansvar för att det när Rikskonserter avvecklas sätts av de medel som erfordras för att kunna bevara lokalerna som konsertsal för i första hand det fria och professionella musikkivet.

Stockholms läns landsting har som enda offentlig aktör ansvaret för Stockholms konserthus och Kungliga filharmonikerna. Landstinget är på samma sätt den enda offentliga finansiären av ytterligare en orkester - Stockholms läns blåsarsymfoniker. Mot den bakgrunden kan landstinget inte ta på sig ansvaret som finansiär av ytterligare en konsertlokal i Stockholms innerstad. Stockholms läns blåsarsymfoniker och Länsmusiken i Stockholm, som sedan hösten 2009 har sina kontorslokaler på Nybrokajen 11, kan dock framdeles vara en aktör bland flera i strävan att bevara konsertlokalerna.

3 Användningen av de ekonomiska medel som frigörs

3.1 Stöd till Stockholms läns blåsarsymfoniker

Som framgår ovan anser förvaltningen att de medel som frigörs när Rikskonserter avvecklas i huvudsak kan inordnas i det statsbidragssystem som utvecklas inom ramen för Portföljmodellen. I det sammanhanget är det landstingets bestämda mening att staten måste avsätta medel för att stödja Stockholms läns blåsarsymfoniker. Orkestern är landets enda professionella fulltaliga blåsarsymfoniska orkester. Orkestern verkar i dag på halvtid vilket på sikt gör det omöjligt att upprätthålla den höga kvalitet som hittills kännetecknat orkestern. Det kommer inte vara möjligt för Stockholms läns landsting att ensam ta fortsatt ekonomiskt ansvar för att bevara och utveckla den professionella blåsmusiken i landet.

Den förening som är huvudman för orkestern erhåller även sedan åtta år verksamhetsstöd från landstinget för att driva Länsmusiken i Stockholm. Landstinget kan konstatera att för riket som helhet används en inte obetydlig andel av de totala statliga stöden till regional musikverksamhet (länsmusikorganisationerna) till orkesterverksamhet. En situation som Stockholms läns landsting och blåsarsymfonikerna i samförstånd eftersträvat att undvika även om orkestern och den kompetens som finns hos orkestermedlemmarna med fördel kan användas inom länsmusiken då det är adekvat. Det behövs därför i första hand ett separat statligt orkesterstöd för att trygga blåsarsymfonikernas framtid.

Miljökonsekvenser av beslutet

Beslutet medför oförändrade konsekvenser för miljön.

Mona Boström
Landstingsdirektör